

Arrest

nr. 69 019 van 21 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 8 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. BUYSSE, en van attaché H. JONKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U bent een Russisch staatsburger en verklaart van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd geboren op 15 juni 1991 in Grozny.

Op 23 december 2010 kwam u 's avonds thuis van uw werk. Vlakbij uw huis stapte een Tsjetsjeense FSB-medewerker uit een auto. Hij vroeg of u een bepaalde straat kende. Hierop duwde hij u in de auto. Twee keer moest u met een zak over uw hoofd in een andere auto overstappen. Twee dagen na uw arrestatie werd uw broer K. (...) thuis door gemaskerde mensen gearresteerd.

Tijdens uw opsluiting werd u bijna elke dag door Russen en Tsjetsjenen van de FSB ondervraagd over uw broers, die in 2001 tijdens gevechten vermoord werden, en over uw schoolvrienden, die de rebellen zouden hebben vervoegd. U werd ook mishandeld. Uiteindelijk werd u door uw nonkel, A.I. (...), via

twee Tsjetsjenen vrijgekocht. Op een dag werd u met de auto weggevoerd uit uw cel. U werd in een andere auto gezet. Deze auto bleek die van uw nonkel A. (...) te zijn.

De dag van uw vrijlating ging u meteen samen met uw nonkel naar Suvorov, gelegen in de provincie Tula. Daar verbleef u bij uw neef U.G. (...).

Op 8 februari 2011 liet u zich registreren in Suvorov.

Rond 12 mei 2011 kwamen Russische en Tsjetsjeense mensen naar het huis van uw neef. Ze waren op zoek naar u. U was op dat moment bij V. (...), een vriend van uw neef. Uw neef belde naar V. (...) en zei dat u daar moest blijven. De volgende dag kwam uw nonkel A. (...) naar Suvorov. Een dag later ging uw nonkel naar Moskou om twee mensen te zoeken die u naar België konden brengen.

Uiteindelijk verliet u Suvorov op 14 mei 2011. U vertrok in een wagen met de twee door uw nonkel gevonden chauffeurs naar België.

Op 16 mei 2011 bereikte u België.

Dezelfde dag diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: een kopie van twee bladzijden uit uw Russisch binnenlands paspoort, getuigschriften van school, een judoattest, een medische polis en een bewijs van uw woonregistratie in Suvorov."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Uit uw verklaring blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omdat u in Tsjetsjenië en Suvorov problemen heeft met de FSB en de autoriteiten.

Deze problemen ontstonden nadat u op 23 december 2010 werd gearresteerd.

U bent er echter niet in geslaagd uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Allereerst kon u de Belgische asielinstanties onvoldoende overtuigende bewijzen voorleggen van de problemen die u verklaarde gekend te hebben.

U legde weliswaar een bewijs van uw woonregistratie in Suvorov voor. Dit bewijs vermeldt enkel dat u zich op 8 februari 2011 in Suvorov liet registreren. Het document bewijst echter niets over de problemen die u in Tsjetsjenië of Suvorov zou ondervonden hebben.

U slaagde er bijgevolg niet in de Belgische asielinstanties enig document voor te leggen waaruit blijkt dat de incidenten die de aanleiding voor uw vlucht vormden, daadwerkelijk plaatsvonden.

Zo legde u geen begin van bewijs voor met betrekking tot uw arrestatie op 23 december 2010, uw daaropvolgende opsluiting, de arrestatie van uw broer K. (...), de arrestatie van de twee Tsjetsjenen die zich door uw nonkel lieten betalen voor uw vrijlating, het binnenvallen door onbekenden bij uw neef in mei 2011 en de moord op uw twee broers in 2001.

Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnd.

U verklaarde geregeld dat u - mede via de Tsjetsjeense televisie - vernam dat verschillende kennissen na hun arrestatie met een wapen en een militair uniform aan, dood teruggevonden werden (CGVS, p. 10, 11, 14, 15 en 16).

U kon echter geen enkel concreet bewijs over deze arrestaties en moorden voorleggen (CGVS, p. 11).

Zo kon u geen document voorleggen met betrekking tot de dood van uw schoolvriend K.T. (...), die in de winter van 2010 in Tsjetsjenië zou vermoord zijn (CGVS, p. 8 en 10), noch met betrekking tot de dood van uw vrienden M. (...) en R. (...), die ook in 2010 zouden vermoord zijn (CGVS, p. 10).

Het is bovendien opmerkelijk dat u volstrekt geen informatie heeft over de huidige situatie van uw schoolvrienden en dat u geen poging ondernam om hen te bereiken (CGVS, p. 13), hoewel hun activiteiten als strijder mede de aanleiding vormden van uw problemen in uw land.

Aangezien deze elementen de kern van uw asielrelaas raken, kon redelijkerwijze van u worden verwacht dat u hieromtrent meer gedetailleerde informatie kon verschaffen, wat in casu niet het geval was.

Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder aangetast.

Daarnaast bleef u onaannemelijk vaag met betrekking tot een aantal belangrijke aspecten van uw asielrelaas.

Zo wist u niet aan welke kant of in welke sectie uw twee broers in 2001 vochten (CGVS, p. 3). Evenmin wist u onder welke chef zij vochten (CGVS, p. 10). Ook al was u slechts tien jaar oud toen uw broers sneuvelden, kan toch worden verwacht dat u hier later door uw broer K. (...) of uw oom van op de hoogte zou zijn gebracht.

Met betrekking tot de strijdersactiviteiten van uw schoolvrienden wist u enkel dat ze als "boieviki" (strijders) in de bergen vochten. U wist niet onder welke rebellenleider ze streden (CGVS, p. 8). U wist ook niet wanneer uw vrienden precies gearresteerd werden (CGVS, p. 10-11).

Evenmin wist u waar u meer dan een maand lang werd opgesloten na uw arrestatie in december 2010 (CGVS, p. 9), hoewel uit uw verklaringen blijkt dat uw oom, die uw vrijlating regelde, u blijkbaar wist te lokaliseren.

Verder wist u niet tot welke instantie de mensen behoorden die in mei 2011 bij uw neef langskwamen op zoek naar u (CGVS, p. 14). Evenmin wist u wanneer de twee Tsjetsjenen die zich door uw nonkel lieten betalen voor uw vrijlating, werden gearresteerd en of er een rechtszaak kwam naar aanleiding van hun arrestatie (CGVS, p. 12). Ook wist u niet tot welke instantie de mensen behoorden die uw broer K. (...) in december 2010 arresteerden (CGVS, p. 13).

Bovendien kan opgemerkt worden dat u beweerde dat de dood van uw broers tijdens gevechten in 2001 mede de aanleiding voor uw vlucht vormde (CGVS, p. 3-4).

U verklaarde dat er bij uw arrestatie in december 2010 ook vragen werden gesteld over uw broers (CGVS, p. 4). Verder stelde u dat u geen problemen kende tussen de dood van uw twee broers in 2001 en uw arrestatie in 2010 (CGVS, p. 15).

Het is echter weinig waarschijnlijk dat u in 2010 in Tsjetsjenië plots problemen zou hebben gekregen naar aanleiding van de dood van uw broers, die maar liefst negen jaar voorheen plaatsvond.

Voorts kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over uw reisweg van de Russische Federatie naar België.

U verklaarde dat u in een auto met twee chauffeurs vanuit Suvorov naar België reisde (CGVS, p. 6-7). U wist echter hoegenaamd niet langs welke plaatsen, steden, deelrepublieken, landen of grenzen u onderweg naar België gepasseerd bent (CGVS, p. 7).

Dergelijke onwetendheid over uw reis is echter weinig geloofwaardig.

Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precaire onderneming is, gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland, jegens hetwelk u verklaarde een ernstige vrees te koesteren, is het niet aannemelijk dat u zo weinig kan vertellen over het traject en de organisatie van de reis.

U was tijdens deze reis niet in het bezit van identiteitsdocumenten (CGVS, p. 7) en zou onderweg tussen Rusland en België nooit persoonlijk gecontroleerd zijn (CGVS, p. 7). U stelde dat de auto één keer werd gestopt, waarbij de chauffeurs uitstapten en 20 minuten wegbleven. U wist echter niet waar deze controle plaatsvond (CGVS, p. 7).

Deze verklaring is echter weinig aannemelijk.

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt immers dat aan de buitengrenzen van de EU en zeker ook aan de buitengrenzen van de Schengen-zone zeer strikte controles worden uitgevoerd. Het is bijgevolg quasi onmogelijk de EU of de Schengen-zone in een auto te betreden, zonder persoonlijk gecontroleerd te worden aan een douanepost.

Er kan dan ook weinig geloof gehecht worden aan uw verklaring dat u in een auto, zonder persoonlijk gecontroleerd te worden, de EU zou zijn binnengekomen.

Hierdoor ontstaat het vermoeden dat u uw Russisch internationaal paspoort, waarvan u verklaarde er nooit een te hebben gehad (CGVS, p. 6), bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over het mogelijk door u verkregen visum voor uw reis naar België, het tijdstip en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden.

Hierdoor wordt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder uitgehold.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas, kan ook geen geloof worden gehecht aan de verklaring dat uw binnenlands Russisch paspoort, hét identiteitsdocument van de Russische

staatsburger bij uitstek, in beslag werd genomen tijdens het door u aangehaalde incident op 12 mei 2011 in Suvorov (CGVS, p. 5).

Bijgevolg ontstaat het vermoeden dat u uw binnenlands Russisch paspoort bewust achterhoudt om zo de hierin vervatte informatie over een eventuele woonregistratie elders in de Russische Federatie (uit uw verklaringen blijkt dat u zich liet registreren in Suvorov (CGVS, p. 3)) of de eventuele uitreiking van een internationaal paspoort verborgen te houden.

Hierdoor komt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas nog verder in het gedrang.

Uit het voorgaande blijkt dat er ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop zouden wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat u verklaarde dat u in uw land van herkomst problemen kende omwille van uw religie (CGVS, p. 2). Deze problemen bleken echter enkel betrekking te hebben op bepaalde bidgewoontes die moeten worden gevolgd.

U verklaarde hieromtrent geen persoonlijke problemen te hebben ondervonden (CGVS, p. 15).

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten (een kopie van twee bladzijden uit uw Russisch binnenlands paspoort, getuigschriften van school, een judoattest en een medische polis) zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing kunnen wijzigen. Deze documenten bevatten uitsluitend informatie met betrekking tot uw identiteit, schoolresultaten, sportieve resultaten en verzekeringen, die echter niet betwist worden, maar niet met betrekking tot de door u aangehaalde problemen.

Verder verklaarde u dat u problemen aan uw been opliep tijdens uw opsluiting in december 2010 (CGVS, p. 12 en 16).

Aangaande deze medische problemen moet worden opgemerkt dat u geen enkel bewijs of medisch attest kon voorleggen waaruit zou blijken dat u medische problemen heeft en wanneer deze problemen zijn ontstaan.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet ten slotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoeker de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 8 augustus 2011 aan dat hij "vaststelt dat er in gelijkaardige dossiers geen eenheid van rechtspraak vast te stellen is tussen de Franstalige en Nederlandstalige kamers" (zie p. 2). Hij vraagt de zaak naar de algemene vergadering van de Raad te verwijzen om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren.

2.2. Het is niet aan verzoeker om te vragen dat een zaak door de algemene vergadering zou behandeld worden.

Met toepassing van artikel 39/12 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kan immers alleen de eerste voorzitter of de voorzitter van de Raad, op eigen initiatief of op dat van de kamervoorzitter, de verwijzing van een zaak naar de algemene vergadering bevelen om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren.

Het verzoek wordt dienvolgens niet ingewilligd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Krachtens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van voormelde wet van 15 december 1980 moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.

Onder 'middel' in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Verzoeker somt in zijn verzoekschrift een hele reeks rechtsregels op waarvan hij de schending aanvoert en weidt uitvoerig uit over een aantal begrippen en rechtsregels, zonder deze uiteenzetting evenwel concreet op de bestreden beslissing te betrekken. In zoverre verzoeker onvoldoende duidelijk en precies aangeeft hoe de bestreden beslissing de geschonden geachte rechtsregels heeft miskend, is het middel onontvankelijk. Het is niet aan de Raad om veronderstellingen te maken over de juiste bedoelingen van verzoeker (RvS 3 juli 2007, nr. 173.112).

3.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft in zijn beslissing duidelijk en omstandig de motieven uiteengezet waarop hij zijn besluit steunt om van verzoeker noch de status van vluchteling te erkennen, noch de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Verzoeker beperkt er zich toe in zijn verzoekschrift (zie p. 7) te stellen dat zijn reisroute wel degelijk mogelijk is aangezien men tegen betaling de grens kan oversteken, dat volgelingen van Salafitische islam wel degelijk gevaar lopen en hij dus een vrees omwille van zijn religie koestert, en dat *“de appreciatiemarge evenwel verkeerd [is] gelegd”* zonder de motieven van de bestreden beslissing evenwel concreet te weerleggen.

Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat hij een gegronde vrees koestert voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van voormelde wet van 15 december 1980 of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet.

3.3. Verzoeker legt ter terechtzitting enkele documenten neer, namelijk een internetartikel “Kavkai Center”, een internetartikel “Memorial Human Rights Center” en een stuk houdende de vertaling van de twee internetartikelen.

Verzoeker verklaart deze stukken enkele weken geleden overhandigd te hebben gekregen van iemand uit zijn land van herkomst, die hij op wandel in Antwerpen, toevallig tegen het lijf liep, die hem inlichtte dat hij in bezit was van stukken, plus vertaling, die handelen over het voorval waarbij verzoeker betrokken was. Verzoeker verklaart buiten de naam Mohammad, deze persoon niet nader te kunnen identificeren en met hem ook geen verder contact meer te hebben gehad.

De Raad stelt vast dat niettegenstaande de bestreden beslissing motiveert dat *“U slaagde er bijgevolg niet in de Belgische asielinstanties enig document voor te leggen waaruit blijkt dat de incidenten die de aanleiding voor uw vlucht vormden, daadwerkelijk plaatsvonden. Zo legde u geen begin van bewijs voor met betrekking tot uw arrestatie op 23 december 2010, uw daaropvolgende opsluiting, de arrestatie van uw broer K. (...), de arrestatie van de twee Tsjetsjenen die zich door uw nonkel lieten betalen voor uw vrijlating, het binnenvallen door onbekenden bij uw neef in mei 2011 en de moord op uw twee broers in 2001”*, verzoeker zelf geen enkele poging heeft ondernomen om een begin van bewijs te bekomen van zijn beweerde moeilijkheden.

Geheel toevallig komt verzoeker, volgens zijn verklaringen op wandel in Antwerpen, een persoon tegen die hem als een “deus ex machina”, twee documenten uitgaande van twee verschillende bronnen, overhandigt die zijn relaas bevestigen, en nadien met de noorderzon verdwijnt.

De Raad besluit dat de manier waarop deze stukken verzoeker bereikten, hen elke bewijswaarde ontnemt.

De Raad merkt dienaangaande ook op dat documenten vermogen aan een geloofwaardig relaas bewijskracht te verlenen maar niet in staat zijn een ongeloofwaardig relaas geloofwaardigheid te maken. De vaststellingen in de bestreden beslissing wat betreft het ontbreken van informatie over de huidige situatie van de schoolvrienden van verzoeker, de in het oog springende vaagheid met betrekking tot een aantal belangrijke aspecten van zijn asielrelaas met betrekking tot zijn twee broers, met betrekking tot de strijdactiviteiten van zijn schoolvrienden, met betrekking tot de plaats waar hij meer dan een maand werd vastgehouden, met betrekking tot de instantie waartoe de personen behoorden die zijn broer Khizar in december 2010 arresteerden en hem in mei 2011 kwamen zoeken, met betrekking tot het lot van de twee Tsjetsjenen die hem hielpen vrij te komen, met betrekking tot zijn vluchtreis, en de

afwezigheid van een intern en een internationaal paspoort, van het bewijs van een beenletsel, laten inderdaad toe te besluiten tot een ongeloofwaardig relaas.

3.3. In zoverre het middel ontvankelijk is, is het ongegrond.

De bestreden beslissing is gesteund op afdoende gronden die de Raad beaamt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend en elf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE